

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/229/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202013
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719202013.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a sudkýň JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Evy Dzúrikovej, v spore žalobcov: 1/ H.. U. Y., nar. XX. XX. XXXX, 2/ A.. K. Y., nar. XX. XX. XXXX, 3/ E.. A.. D. Y., nar. XX. XX. XXXX, všetci trvale bytom F. XX, L. L., všetci zastúpení JUDr. Ing. Danielou Trajtelovou, advokátkou, so sídlom Komenského 10/C, Banská Bystrica, proti žalovanému: Selinka s. r. o., so sídlom 11. marca 310/38, Zvolen, IČO: 46 385 266, zastúpený JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom so sídlom Námestie SNP 17/29, Zvolen, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/13/2019 - 168 zo dňa 14. 10. 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/13/2019 - 168 zo dňa 14. 10. 2019 v napadnutom druhom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcom 1/, 2/, 3/ spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v celom rozsahu v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen napadnutým uznesením konanie zastavil podľa § 145 ods. 1 CSP v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcov. Druhým výrokom priznal žalobcom 1/, 2/ a 3/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, tretím výrokom rozhodol o vrátení kráteného súdneho poplatku spoločne a nerozdielne žalobcom 1/, 2/ a 3/. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie poukazom na ust. § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Uviedol, že v prejednávanej veci žalobcovia zobrali žalobu späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd preto konanie zastavil bez skúmania postoja žalovaného k späťvzatiu žaloby, pretože jeho prípadný nesúhlas z akýchkoľvek dôvodov by bol podľa § 146 ods. 1 CSP bez právneho dôvodu. Pri skúmaní dôvodu späťvzatia žaloby súd zistil, že žalovaný splnil žalovanú povinnosť vypratať predmetné priestory až po začatí konania. Preto dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinil žalovaný.

2. Odvolanie proti uzneseniu okresného súdu proti druhému výroku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote. Svoje podanie síce označil ako sťažnosť, súd ho však správne považoval za odvolanie vzhľadom na jeho obsah (§ 124 ods. 1 CSP), keď z obsahu uvedeného podania je nepochybné, že ide o opravný prostriedok proti uzneseniu okresného súdu, proti ktorému je prípustné odvolanie tak, ako boli sporové strany poučené v uvedenom uznesení. Žalovaný tvrdí, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Konkrétne uviedol, že žalobcovia sa voči žalovanému domáhali vypratania a odovzdania nebytového priestoru žalobou zo dňa 29. 04. 2019. V inom konaní vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 6Cb/8/2019

navrhovateľ - spoločnosť MALOCOLM amusement s. r. o. doručil súdu už dňa 09. 04. 2019 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd podľa § 324 a nasl. CSP žalovanému Selinka s. r. o. uložil povinnosť vypratať nebytový priestor o celkovej výmere 103 m², nachádzajúci sa na prízemí nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľnosti Okresného úradu Zvolen, katastrálny odbor pre okres Zvolen, obec Zvolen, katastrálne územie Zvolen, na LV č. XXXX (teda totožný objekt ako v tejto prejednávanej veci) a odovzdať ho navrhovateľovi. Tiež sa navrhovateľ domáhal priznania nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel, na základe podaného odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 26. 06. 2019 č. k. 43Cob/63/2019 - 95 nariadil neodkladné opatrenie a uložil žalovanému povinnosť vypratať uvedený nebytový priestor. Na základe tohto neodkladného opatrenia žalovaný po tom, ako vyzýval žalobcov 1/ až 3/, ako aj správcu MALOCOLM amusement s. r. o., napokon odovzdal nebytový priestor správcovi. V dvoch súdnych konaniach sa teda dva rôzne subjekty (v jednom priamo spoluvlastníci nehnuteľnosti a v druhom správca nehnuteľnosti) domáhali vypratania totožného nebytového priestoru, pričom už pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a následne žaloby o vypratanie im muselo byť zrejmé, že môžu mať procesný úspech len v jednom konaní. Aj z tohto dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto konaní, podľa ktorého žalovaný procesne zavinil zastavenie konania, pretože vypratol nebytový priestor, nie je správne. Zastavenie konania svojím postupom zavinili žalobcovia 1/ až 3/, ktorí vzali žalobu v celom rozsahu späť, a preto súd prvej inštancie mal postupom podľa § 256 CSP priznať náhradu trov konania protistrane, teda žalovanému. Domáha sa teda zmeny uznesenia tak, že žalovanému súd prizná náhradu trov konania voči žalobcom 1/ až 3/ v rozsahu 100 %.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k podanému odvolaniu zotrvali na stanovisku, že zastavenie konania z procesného hľadiska zavinil žalovaný, pretože žaloba bola vzatá späť len pre jeho správanie, keď po začatí konania urobil to, čoho sa žalobcovia domáhali (teda vypratol špecifikovaný nebytový priestor). Popierajú tvrdenie žalovaného, že už pri podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 09. 04. 2019 a následne žaloby 29. 04. 2019 muselo byť zrejmé, že procesný úspech môžu mať len v jednom konaní. Sám žalovaný tu podotýka, že predmetné konania iniciovali odlišní žalobcovia. Nie je preto správny ani názor žalovaného, že procesný úspech bol možný len v jednom z uvedených konaní, každé z konaní malo svoje špecifiká, otázky skúmania tak procesných podmienok ako aj hmotnoprávných podmienok, v každom konaní bolo potrebné uniesť bremeno tvrdenia aj dôkazné bremeno. Popreli tiež tvrdenie, že by ich žalovaný opakovane vyzýval na prevzatie priestorov, o tejto skutočnosti nemajú žiadnu vedomosť. Pokiaľ opakovane vyzýval na prevzatie priestorov správcu, nemá to žiaden význam pre predmet tohto konania, keďže správca nie je stranou tohto sporu. Navyše zdôrazňujú, že z vyjadrenia žalovaného je úplne zrejmé, že akékoľvek výzvy uskutočnil až po podaní žaloby žalobcov v tomto konaní. Za zásadné však považujú fakt, že žalovaný až podaní žaloby plnil to, čoho sa žalobcovia domáhajú a táto skutočnosť nie je a ani nebola sporná. Je teda bez pochybností, že procesné zavinenie konania v tomto spore je na strane žalovaného, a preto jeho odvolanie považujú za nedôvodné. Navrhujú napadnutý výrok uznesenia potvrdiť a uplatňujú si aj nárok na priznanie náhrady trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP), preskúmal vec v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario. Napadnutý výrok uznesenia o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. S poukazom na citované zákonné ustanovenie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým pri zastavení konania druhým výrokom priznal žalobcom 1/, 2/, 3/ spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, považuje za vecne správne, správne odôvodnené a keďže sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, toto si osvojuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

8. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalovaného, odvolací súd tieto nepovažuje za dôvodné a spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia, prípadne jeho zrušenie. Samotná skutočnosť, že ohľadne vypratania toho istého nebytového priestoru prebehli dve súdne konania - jedno konanie o neodkladnom opatrení, ktoré inicioval správca predmetnej nehnuteľnosti, domáhal sa vypratania predmetných nebytových priestorov, druhým je konanie v tejto veci, ktoré iniciovali podanou žalobou žalobcovia 1/, 2/, 3/ ako spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti. Odvolací súd prisvedčuje názoru žalobcov, že ide o dve rôzne konania, navyše odvolací súd upozorňuje, že rovnako žalobcovia mohli podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, či už pred podaním žaloby vo veci samej alebo spoločne s ňou. Zásadný je výsledok v konaní, a to, že žalovaný splnil povinnosť, ktorej sa žalobcovia voči nemu domáhali, vyprázdnil teda predmetný nebytový priestor a tak, ako sa uvádza v napadnutom uznesení, stalo sa tak až po podaní žaloby. Samotná táto skutočnosť sporná nie je a je jednoznačne preukázaná.

9. Za takejto situácie je potom bez akýchkoľvek pochybností zjavné, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalovaný, pretože v dôsledku jeho konania odpadol predmet sporu a výsledkom toho bolo späťvzatie žaloby, ktorá za takejto situácie stratila svoj význam. Je preto dôvodné, aby trovy tohto zastaveného konania žalobcom nahradil žalovaný tak, ako o tom rozhodol súd prvej inštancie. Na základe uvedeného potom odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP napadnutý výrok uznesenia o náhrade trov prvoinštančného konania ako vecne správny a správne odôvodnený potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalobcom 1/, 2/, 3/ priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania a na túto povinnosť zaviazal neúspešnú sporovú stranu, teda žalovaného, a to v plnom rozsahu nahradí trovy odvolacieho konania žalobcom 1/, 2/, 3/ spoločne a nerozdielne. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

11. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).